

Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών 2786/2014

Πρόεδρος: Μαρία Παπαδογρηγοράκου, Πρόεδρος Πλημμελειοδικών

Μέλος: Αθανασία Βασιλάκη, Πλημμελειοδίκης

Μέλος: Ευάγγελος Χατζίκος, Πλημμελειοδίκης-Εισηγητής

Εισαγγελέας: Ελένη Τουλουπάκη, Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών

[...]

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Μετά την υποβολή της από 5.10.2012 εγκλήσεως της εταιρίας με την επωνυμία «.....» σε βάρος, μεταξύ άλλων, του προσώπου, το οποίο στις 18.7.2012 ως διαχειριστής του ονόματος χώρου «...com» διαμοίραζε έναντι αμοιβής μέσω της διεύθυνσης διαδικτύου (ip address) και με χρήση παράνομου λογισμικού σε αποκωδικοποιητές είκοσι εννέα τουλάχιστον πελατών του, άγνωστων στοιχείων ταυτότητας, τα «κλειδιά» αποκωδικοποίησης, ώστε οι τελευταίοι (πελάτες) να αποκτήσουν την δυνατότητα θέασης των προγραμμάτων, που εξέπεμπε κωδικοποιημένα μέσω δορυφόρου η εγκαλούσα εταιρία, χωρίς την άδεια της τελευταίας, διενεργήθηκε αυτεπάγγελτη κατ' άρθρο 243 § 2 ΚΠΔ προανάκριση από ανακριτικούς υπαλλήλους του 3ου Τμήματος «Προστασίας Λογισμικού και Πνευματικών Δικαιωμάτων» της Υποδιεύθυνσης Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της Υπηρεσίας Οικονομικής Αστυνομίας και Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, στα πλαίσια της οποίας ο απέκτησε κατ' άρθρο 72 ΚΠΔ την ιδιότητα του κατηγορουμένου, συνελήφθη και απολογήθηκε. Ακολούθως, η δικογραφία διαβιβάσθηκε στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών και ασκήθηκε σε βάρος του κατηγορουμένου, Ι. Τ., ποινική δίωξη με παραγγελία κύριας ανάκρισης για τις πράξεις: α) της παράβασης των διατάξεων του ν. 2121/1993 και των διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων της αναπαραγωγής του πρωτοτύπου και των αντιτύπων των ταινιών των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων και της αναμετάδοσης με οποιονδήποτε τρόπο των εκπομπών ραδιοηλεκτρονικών οργανισμών χωρίς την άδεια των παραπάνω δικαιούχων (παραγωγών και οργανισμών), τελεσθείσας κατ' εξακολούθηση και κατ' επάγγελμα, και β) της ιδιωτικής χρήσης λογισμικού που έχει σχεδιασθεί ή προσαρμοσθεί, ώστε να επιτρέπει στον κάτοχό του την πρόσβαση σε προστατευόμενη υπηρεσία τηλεοπτικής μετάδοσης σε καταληπτή μορφή, η οποία παρεχόταν έναντι αμοιβής και βάσει πρόσβασης υπό όρους, χωρίς την έγκριση του φορέα που κατέχει την άδεια παροχής της προστατευόμενης υπηρεσίας και εν γνώσει του ότι η ανωτέρω κατοχή αποτελεί παράνομη δραστηριότητα (παράβαση άρθρων 1, 12, 13 στ', 14 § 1, 16, 17, 18, 26 § 1 εδ. α', 27 § 1, 51, 52, 53, 57, 60, 61, 63, 94 § 1, 98 § 1 ΠΚ, 47 § 2 στ. α', 48 § 1 εδ. α' και 66 §§ 3 εδ. β' - 2 στ. Γ' περ. α' και Δ' περ. α' ν. 2121/1993, 23 § 2 ν. 3166/2003 σε συνδυασμό με άρθρα 2, 4 περ. α', 5 §§ 1 και 3 π.δ. 343/2002). Μετά το νόμιμο πέρας της κύριας ανάκρισης η υπόθεση εισάγεται με την υπ' αριθμ. ΕΓ 8 - 13/626/16 πρόταση της Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Αθηνών στο Συμβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 32 §§ 1, 4, 138 § 2 β' και 308 § 1 ΚΠΔ. 2. Το άρθρο 47 § 2 στ. α' ν. 2121/1993, όπως ισχύει μετά την τροποποίηση του άρθρου 81 § 4 ν. 3057/2002, ορίζει τα εξής: «Οι παραγωγοί οπτικοακουστικών έργων (παραγωγοί υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας)

έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν: α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίτυπα (αντίγραφα) των ταινιών τους, ...».

Με την προϊσχύσασα διάταξη του άρθρου 47 § 1 ν. 2121/1993 είχε μεταφερθεί στην ελληνική έννομη τάξη το άρθρο 7 § 1 περ. γ` της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1992, ενώ με την προαναφερόμενη τροποποίηση μεταφέρθηκε το άρθρο 2 περ. δ` της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001 (με το άρθρο 11 § 1 στ. α` της τελευταίας οδηγίας καταργήθηκε το άρθρο 7 της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ) ως προς το συγγενικό δικαίωμα των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων και ειδικότερα ως προς την εξουσία απαγόρευσης της άμεσης ή έμμεσης αναπαραγωγής του πρωτοτύπου και των αντιγράφων των ταινιών τους (βλ. και άρθρο 71 §§ 2 και 6 ν. 2121/1993). Ως αναπαραγωγή στο δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας νοείται ο οποιοσδήποτε πολλαπλασιασμός του έργου (ολοκλήρου ή μέρους του) ανεξαρτήτως ποσότητας ή αριθμού σε οποιαδήποτε μορφή, με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο, επί υλικού ή άυλου φορέα, σταθερή ή προσωρινή, άμεση ή έμμεση, εσκεμμένη ή μη (βλ. τον ορισμό στο άρθρο 3 στ. ε` της κυρωθείσας με τον Ν. 2054/1992 διεθνούς συμβάσεως «Περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», που υπεγράφη στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961, επίσης βλ. στην θεωρία Γ. Κουμάντο, Πνευματική ιδιοκτησία, 2002, 8η έκδ., σελ. 218 επ., Δ. Καλλινίκου, Πνευματική ιδιοκτησία & συγγενικά δικαιώματα, 3η έκδ., 2008, σελ. 143 επ., Κοτσιρή-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 3, 24/Σταματούδη, Α. Παπαδοπούλου, Η πνευματική δημιουργία στο χώρο και το χρόνο του διαδικτύου - Η οδηγία 2001/29/ΕΚ για την κοινωνία της πληροφορίας, ΔΕΕ 2002.1212, 1215 επ.). 3. Σύμφωνα με το τιτλοφορούμενο «Αδεια από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς» άρθρο 48 ν. 2121/1993: «1. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) την αναμετάδοση των εκπομπών τους με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια...».

Αντίστοιχη πρόβλεψη ως προς το συγγενικό δικαίωμα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και ειδικότερα ως προς την εξουσία απαγόρευσης της αναμετάδοσης των εκπομπών τους υπάρχει και στο άρθρο 13 στ. α` της κυρωθείσας με τον ν. 2054/1992 διεθνούς συμβάσεως «Περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», που υπεγράφη στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 3 της ίδιας διεθνούς συμβάσεως: «Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, νοούνται ως: ... ζ) "Ραδιοτηλεοπτική εκπομπή" η μετάδοση ήχων ή εικόνων και ήχων διά μέσου ραδιοηλεκτρικών κυμάτων προς το σκοπό της λήψης από το κοινό. η) "Αναμετάδοση" η ταυτόχρονη μετάδοση από έναν οργανισμό ραδιοτηλεόρασης μιας εκπομπής ενός άλλου οργανισμού ραδιοτηλεόρασης». 4. Με την προπαρατιθέμενη διάταξη του άρθρου 48 ν. 2121/1993 μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη το άρθρο 8 § 3 της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1992 (ήδη άρθρο 8 § 3 της κωδικοποιητικής οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006) ως προς το συγγενικό δικαίωμα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και ειδικότερα ως προς την εξουσία απαγόρευσης της αναμετάδοσης των εκπομπών τους (βλ. και άρθρο 71 §§ 2 και 6 ν. 2121/1993), είτε πρόκειται για «ασύρματη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση» (άρθρο 8 § 3 της ανωτέρω κωδικοποιητικής οδηγίας), είτε για «παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου», ήτοι την πράξη της εισαγωγής, υπό τον έλεγχο και με ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, των σημάτων-φορέων προγραμμάτων που προορίζονται για λήψη από το κοινό σε μια αδιάκοπη αλληλουχία μετάδοσης προς το

δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος (άρθρο 1 § 2 α` και 4 §§ 1 και 2 της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1993 σε συνδυασμό με άρθρο 14 εδ. β` της ως άνω κωδικοποιητικής οδηγίας).

Μάλιστα, εάν τα σήματα-φορείς προγραμμάτων έχουν κωδικοποιημένη μορφή, τότε υπάρχει παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου εφόσον τίθενται στη διάθεση του κοινού από το ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή με την συγκατάθεσή του, τα μέσα για την αποκωδικοποίηση του προγράμματος (άρθρο 1 § 2 γ` της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1993). Έτσι, ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός που μεταδίδει τα προγράμματά του με κωδικοποιημένο σήμα έχει το δικαίωμα να απαγορεύσει την αναμετάδοση της εκπομπής του σε καταληπτή μορφή, ήτοι μετά την αποκωδικοποίησή της. Δηλαδή, η μετάδοση προγράμματος σε κωδικοποιημένη μορφή συνιστά προστατευτέα ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, ήτοι μετάδοση ήχων και εικόνων προς το σκοπό της λήψης από το κοινό, εφόσον, όμως, έχουν τεθεί στην διάθεση του τελευταίου από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή με την συγκατάθεσή του, τα μέσα για την αποκωδικοποίησή του. 5. Το τιτλοφορούμενο «Ποινικές κυρώσεις» άρθρο 66 ν. 2121/1993 ορίζει ότι: «1. Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900-15.000 ευρώ όποιος ... 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων προβαίνει στις ακόλουθες πράξεις: ... Γ) Χωρίς την άδεια των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας): α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, το πρωτότυπο και τα αντίτυπα των ταινιών τους, ... Δ) Χωρίς την άδεια των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών: α) αναμεταδίδει τις εκπομπές τους με οποιονδήποτε τρόπο, ... 3. Αν το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημία που απειλήθηκε από τις πράξεις των παρ. 1 και 2 είναι ιδιαίτερα μεγάλα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή 2 έως 10 εκατομμυρίων δραχμών. Αν ο υπαίτιος τελεί τις παραπάνω πράξεις κατ` επάγγελμα ή σε εμπορική κλίμακα ή αν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες έγινε η πράξη μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή 5 έως 20 εκατομμυρίων δραχμών, καθώς και αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης στα πλαίσια της οποίας εκτελέσθηκε η πράξη. Θεωρείται ότι η πράξη έχει τελεσθεί κατ` επάγγελμα και όταν ο δράστης έχει καταδικασθεί για αδικήματα του παρόντος άρθρου ή για παράβαση των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας που ίσχυαν πριν από αυτό με αμετάκλητη απόφαση σε ποινή στερητική της ελευθερίας.

Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων σε μορφή κακουργήματος εκδικάζεται από το αρμόδιο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων». 6. Σύμφωνα με το τιτλοφορούμενο «Απαγόρευση αποκωδικοποίησης» άρθρο 62 του ν. 2121/1993: «Απαγορεύεται χωρίς την άδεια του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού που μεταδίδει, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παράλληλα προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρου προγράμματα κωδικοποιημένα, η διάθεση, η χρήση και η κατοχή με σκοπό χρήσης ή διάθεσης συσκευών αποκωδικοποίησης». Εξάλλου, το π.δ. 343/2002 «Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας στις διατάξεις της Οδηγίας 98/84 ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Νοεμβρίου 1998 για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους [συνδρομητικές υπηρεσίες] (ΕΕ L 320/28.11.1998, σ. 54)» ορίζει τα εξής: «άρθρο 2 Ορισμοί (άρθρο 2 της Οδηγίας 98/84/ΕΚ) Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος διατάγματος οι

ακόλουθοι ορισμοί έχουν την έννοια που τους αποδίδεται κατωτέρω: α) Προστατευόμενη υπηρεσία: μία από τις ακόλουθες υπηρεσίες, εφόσον η παροχή της γίνεται έναντι αμοιβής και βάσει πρόσβασης υπό όρους: αα) τηλεοπτική μετάδοση, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 περ. α` του Π.Δ 100/2000 (ΦΕΚ 98 Α`), ... δδ) η υπηρεσία παροχής πρόσβασης υπό όρους στις προαναφερθείσες υπηρεσίες, β) πρόσβαση υπό όρους: οποιοδήποτε τεχνικό μέτρο ή/και διάταξη με τα οποία η πρόσβαση στην προστατευόμενη υπηρεσία σε καταληπτή μορφή παρέχεται μετά από προηγούμενη ειδική έγκριση, γ) συσκευή για την πρόσβαση υπό όρους: οποιοσδήποτε εξοπλισμός ή λογισμικό που έχει σχεδιαστεί ή προσαρμοστεί κατά τρόπο που να καθιστά δυνατή την πρόσβαση σε μία προστατευόμενη υπηρεσία σε καταληπτή μορφή, δ) παράνομη συσκευή: κάθε εξοπλισμός ή λογισμικό που έχει σχεδιαστεί ή προσαρμοστεί ώστε να επιτρέπει στον κάτοχο του την πρόσβαση σε προστατευόμενη υπηρεσία σε καταληπτή μορφή, χωρίς την έγκριση του φορέα που κατέχει την άδεια παροχής της προστατευόμενης υπηρεσίας ... άρθρο 4 Απαγόρευση παράνομων δραστηριοτήτων (άρθρα 3 και 4 της Οδηγίας 98/84/ΕΚ) Απαγορεύεται η άσκηση στην ελληνική επικράτεια των ακόλουθων δραστηριοτήτων: α) η κατασκευή, εισαγωγή, διανομή, πώληση, εκμίσθωση ή κατοχή παράνομων συσκευών για εμπορικούς σκοπούς, β) εγκατάσταση, συντήρηση ή αντικατάσταση παράνομων συσκευών για εμπορικούς σκοπούς, ... άρθρο 5 Ποινικές και Διοικητικές κυρώσεις (άρθρο 5 της Οδηγίας 98/84/ΕΚ) 1.

Όποιος ασκεί μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 4, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) μηνός και χρηματική ποινή από πεντακόσια (500) έως δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ. Σε περίπτωση καταδίκης για τις δραστηριότητες που αναφέρονται υπό στοιχ. α), β) και γ) του άρθρου 4 διατάσσεται η δήμευση της παράνομης συσκευής και κάθε επιβλητικού εξοπλισμού. ... 3. Κατά την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2, η δραστηριότητα των περ. α) και β) του άρθρου 4 συνιστά αυτοτελή παράβαση για κάθε παράνομη συσκευή». Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 23 § 2 ν. 3166/2003: «Για την ιδιωτική χρήση παράνομων συσκευών, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 2 του π.δ. 343/2002 (ΦΕΚ 284 Α), εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του ανωτέρω διατάγματος, εφόσον ο χρήστης γνώριζε ή είχε τη δυνατότητα να γνωρίζει, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας, ότι η ανωτέρω χρήση ή κατοχή αποτελεί παράνομη δραστηριότητα. Ως ιδιωτική χρήση για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου θεωρείται και η πρόσβαση στις συνδρομητικές υπηρεσίες μέσω παράνομων συσκευών, που δεν βρίσκονται στην κατοχή του χρήστη, καθώς και η χρήση για οποιονδήποτε σκοπό νόμιμων συσκευών ή η πρόσβαση στις συνδρομητικές υπηρεσίες μέσω νόμιμων συσκευών που δεν βρίσκονται στην κατοχή ή χρήση του αποκτώντος την πρόσβαση προσώπου, καθ' υπέρβαση του περιεχομένου της έγκρισης του φορέα της προστατευόμενης συνδρομητικής υπηρεσίας». 7. Η διάταξη του άρθρου 62 ν. 2121/1993 εισήχθη προκειμένου να εμποδίσει πράξεις αθέμιτου ανταγωνισμού με την απαγόρευση διάθεσης, χρήσης και κατοχής με σκοπό χρήσης ή περαιτέρω διάθεσης παράνομων συσκευών αποκωδικοποίησης, πράξεις οι οποίες δεν συνιστούν προσβολή κάποιου συγγενικού δικαιώματος των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, καθώς δεν προβλέπεται σχετική εξουσία στο άρθρο 48 ν. 2121/1993 (βλ. Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. ν. 2121/1993, α. 62, 2/Παπαδοπούλου). Αν και στο ν. 2121/1993 δεν προβλέπεται ποινική κύρωση για την παράβαση του άρθρου αυτού, εντούτοις στα προπαρατιθέμενα άρθρα 4 περ. α` , β` και 5 § 1 του π.δ. 343/2002 τυποποιείται ως έγκλημα η για εμπορικούς σκοπούς κατασκευή, εισαγωγή, διανομή, πώληση, εκμίσθωση, κατοχή, εγκατάσταση, συντήρηση ή αντικατάσταση εξοπλισμού ή λογισμικού που επιτρέπει την αποκωδικοποίηση κρυπτογραφημένου ραδιοτηλεοπτικού σήματος, ενώ με το άρθρο 23 § 2 ν. 3166/2003 διευρύνθηκε η νομική

προστασία των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που εκπέμπουν κωδικοποιημένα προγράμματα με την ποινικοποίηση της ιδιωτικής χρήσης τέτοιου εξοπλισμού ή λογισμικού. Παρέπεται ότι, στην αντικειμενική υπόσταση των τελευταίων αυτών διατάξεων υπάγεται η - συχνά απαντώμενη στην δικαστηριακή πρακτική - εγκατάσταση ειδικού λογισμικού σε δικτυακούς αποκωδικοποιητές, με το οποίο οι κωδικοί αποκρυπτογράφησης κωδικοποιημένου ραδιοτηλεοπτικού σήματος υποκλέπτονται, αντιγράφονται και αποστέλλονται μέσω διαδικτύου σε συσκευές αποκωδικοποίησης περισσότερων προσώπων μη συνδρομητών του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού (βλ. έτσι ΣυμβΠλημΑθ 2818/2012 αδημ.).

Δεν πρόκειται για αναμετάδοση εκπομπής, διότι αυτή καθαυτή η διαδικτυακή αποστολή κωδικού αποκρυπτογράφησης δεν αποτελεί «εκπομπή» κατά την έννοια του ν. 2121/1993, ήτοι διάδοση ήχου και εικόνας. Αντίθετο προς την γραμματική και τεολογική ερμηνεία πόρισμα θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη αναλογική εφαρμογή προς δημιουργία αξιόποινης πράξης (βλ. Μ. Μαργαρίτη, Ποινικός Κώδικας Ερμηνεία - Εφαρμογή, 3η έκδ., 2014, άρθρο 1 αρ. 15, σελ. 9). Άλλωστε, το όποιο κενό καλύπτεται από το π.δ. 343/2002, το οποίο πέραν της προστασίας του τελικού καταναλωτή (βλ. σκέψη 15 του προοιμίου της οδηγίας 98/84/ΕΚ) αποσκοπεί πρωτίστως στην προστασία των παρόχων ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών ελεγχόμενης και περιορισμένης - έναντι αμοιβής - πρόσβασης (βλ. σκέψεις 4 και 6 του προοιμίου της οδηγίας 98/84/ΕΚ σύμφωνα με τις οποίες: «ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ... Εκτιμώντας ... (4) ότι η Επιτροπή προέβη σε ευρεία διαβούλευση βάσει της Πράσινης Βίβλου "Νομική προστασία των κρυπτογραφημένων υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά"· ότι τα αποτελέσματα της διαβούλευσης αυτής επιβεβαίωσαν την ανάγκη θέσπισης κοινοτικής νομικής πράξης που θα διασφαλίζει τη νομική προστασία όλων των υπηρεσιών η αμοιβή των οποίων εξαρτάται από την παροχή πρόσβασης υπό όρους· ... (6) ότι οι δυνατότητες που προσφέρουν οι ψηφιακές τεχνολογίες επιτρέπουν να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη δυνατότητα επιλογής για τους καταναλωτές και συμβάλλουν στην πολιτιστική πολυφωνία, με την ανάπτυξη ενός ακόμη μεγαλύτερου φάσματος υπηρεσιών κατά την έννοια των άρθρων 59 και 60 της συνθήκης· ότι η βιωσιμότητα των υπηρεσιών αυτών θα εξαρτάται συχνά από τη χρησιμοποίηση της πρόσβασης υπό όρους, προκειμένου να λάβει την αμοιβή ο φορέας παροχής των υπηρεσιών· ότι, επομένως, η νομική προστασία των φορέων παροχής υπηρεσιών κατά παράνομων συσκευών που επιτρέπουν την πρόσβαση στις υπηρεσίες αυτές ατελώς, εμφανίζεται απαραίτητη, προκειμένου να εξασφαλιστεί η οικονομική βιωσιμότητα των υπηρεσιών»). 8. Στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας, και συγκεκριμένα από την διενεργηθείσα κατ' άρθρο 243 § 2 ΚΠΔ προανάκριση και την επακολουθήσασα κύρια ανάκριση, δηλαδή από τα έγγραφα της δικογραφίας, τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων, την προανακριτική και ανακριτική απολογία του κατηγορουμένου, προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: η εγκαλούσα εταιρία διαθέτει την με αριθμό πρωτ. 1323/15.7.1999 άδεια παροχής συνδρομητικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών μέσω δορυφόρου (ΦΕΚ Β` 1511/23.7.1999). Εκπέμπει τα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά προγράμματά της, γνωστά στην αγορά ως «μπουκέτο Ν.», σε ψηφιακή κωδικοποιημένη μορφή μέσω δορυφόρου και επιτρέπει την αποκρυπτογράφηση και αποπολυπλεξία του δορυφορικού σήματος μόνο στους πελάτες της, με τους οποίους έχει συνάψει συμβάσεις παροχής συνδρομητικών υπηρεσιών έναντι μηνιαίας συνδρομής, ύψους 20,56 € έως 61,92 €, εάν πρόκειται για ιδιώτες συνδρομητές, είτε 85,92 € έως 550 €, εάν πρόκειται για εμπορικούς συνδρομητές.

Η αποκρυπτογράφηση και αποπολυπλεξία προϋποθέτει την κατοχή ειδικού εξοπλισμού, και συγκεκριμένα - πέραν του απαραίτητου δορυφορικού κατόπτρου - μίας συσκευής αποκωδικοποίησης (αποκωδικοποιητή), καθώς και της έξυπνης κάρτας πρόσβασης, με την οποία η εγκαλούσα εταιρία προμηθεύει τους συνδρομητές της. Η κάρτα πρόσβασης, που κατασκευάζεται από την εδρεύουσα στην εταιρία με τον διακριτικό τίτλο «.....» και φέρει ειδικό λογισμικό αποκρυπτογράφησης, τοποθετείται στην ειδική υποδοχή του αποκωδικοποιητή, επικοινωνεί με τον δορυφόρο και, αφού επιβεβαιωθεί ηλεκτρονικώς με την χρήση ειδικού αλγόριθμου η νομιμότητά της, δέχεται τα «κλειδιά» για την αποκωδικοποίηση των συνδρομητικών προγραμμάτων της δέσμης «.....», τα οποία αποστέλλει στην συνέχεια στον αποκωδικοποιητή, προκειμένου να αποκτήσει ο συνδρομητής της εγκαλούσας εταιρίας πρόσβαση στα μεταδιδόμενα προγράμματα σε καταληπτή μορφή. Όμως, με την χρήση δικτυακών αποκωδικοποιητών τύπου Dreambox/Tecview, οι οποίοι διαθέτουν θύρα ενσύρματης σύνδεσης (Ethernet) με το διαδίκτυο μέσω ευρυζωνικής ασύμμετρης ψηφιακής συνδρομητικής γραμμής μεταφοράς δεδομένων (ADSL) και στους οποίους έχει εγκατασταθεί παράνομο λογισμικό, επιτυγχάνεται η πρόσβαση στα μεταδιδόμενα προγράμματα της εγκαλούσας εταιρίας σε καταληπτή μορφή και από πρόσωπα που δεν είναι συνδρομητές της τελευταίας. Ειδικότερα, το προαναφερόμενο παράνομο λογισμικό αντιγράφει τα «κλειδιά» αποκωδικοποίησης κατά την αποστολή τους από την νόμιμη κάρτα πρόσβασης στον αποκωδικοποιητή και, ακολούθως, τα διαμοιράζει μέσω διαδικτύου σε έτερους αποκωδικοποιητές, οι οποίοι φέρουν επίσης τέτοιο παράνομο λογισμικό και αποκτούν με τον τρόπο αυτό την δυνατότητα αποκρυπτογράφησης του κωδικοποιημένου σήματος που δέχονται - ούτως ή άλλως - μέσω δορυφόρου (με χρήση δορυφορικού κατόπτρου). Η διαμοίραση αυτή των κωδικών νόμιμης κάρτας πρόσβασης, γνωστή ως «card sharing», μπορεί να γίνει είτε μεταξύ ιδιωτών κατ' αμοιβαίο τρόπο (στην ουσία πρόκειται για δωρεάν ανταλλαγή των κωδικών καρτών πρόσβασης, η οποία συμβαίνει, π.χ., όταν πρόσωπο που διαμένει στην Ελλάδα αποστέλλει διαδικτυακά κλειδιά αποκωδικοποίησης κρυπτογραφημένων προγραμμάτων της εγκαλούσας εταιρίας σε πρόσωπο που διαμένει στην Γαλλία, και αντίστοιχα λαμβάνει από το τελευταίο κλειδιά αποκωδικοποίησης κρυπτογραφημένων προγραμμάτων γαλλικού ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού), είτε από πρόσωπο που δρα με εμπορικό σκοπό και διανέμει μέσω συγκεκριμένου διαδικτυακού ονόματος χώρου («pay server») σε ενδιαφερόμενους πελάτες του και έναντι αμοιβής τα κλειδιά αποκωδικοποίησης των προγραμμάτων διάφορων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών. Περαιτέρω, προέκυψε ότι στις 28.9.2012 η εγκαλούσα εταιρία έλαβε στην ηλεκτρονική διεύθυνση αλληλογραφίας της «.....gr» μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (email) από αποστολέα, επωνομαζόμενο «.....», ο οποίος την ενημέρωνε για εκτεταμένη διαμοίραση των κλειδιών αποκωδικοποίησης νόμιμων καρτών εκείνης (εγκαλούσας) από περισσότερες ηλεκτρονικές διευθύνσεις. Μάλιστα, επισύναψε σχετική λίστα, όπου εμφανιόταν, μεταξύ άλλων, ότι στις 18.7.2012 ο διαχειριστής του ονόματος χώρου «.....com» διαμοίραζε μέσω της διεύθυνσης διαδικτύου (ip address) τέτοια κλειδιά αποκωδικοποίησης σε είκοσι εννέα συνδεδεμένους πελάτες του. Με το με αριθμό 240/2013 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών διετάχθη η άρση απορρήτου της ως άνω διεύθυνσης διαδικτύου, στα πλαίσια της οποίας η εταιρία παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών με την επωνυμία «ΟΤΕ» γνωστοποίησε με το με αριθμό πρωτοκόλλου Α565/21.1.2013 έγγραφό της στο 3ο Τμήμα «Προστασίας Λογισμικού και Πνευματικών Δικαιωμάτων» της Υποδιεύθυνσης Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της Υπηρεσίας Οικονομικής Αστυνομίας και Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος ότι η παραπάνω διεύθυνση διαδικτύου χρησιμοποιήθηκε στις 18.7.2012 από τον, πατέρα του κατηγορουμένου.

Επακολούθησε έρευνα από αστυνομικούς υπαλλήλους του ανωτέρω τμήματος στην ευρισκόμενη στην οδό αρ. ..., οικία του, όπου ανευρέθη και κατασχέθηκε ένας δικτυακός ψηφιακός δορυφορικός δέκτης μάρκας «.....», μοντέλο, με σειριακό αριθμό και δυνατότητα σύνδεσης στο διαδίκτυο, μαζί με το τηλεχειριστήριο του. Ο δέκτης τέθηκε σε λειτουργία από τους διενεργούντες την έρευνα αστυνομικούς υπαλλήλους και διαπιστώθηκε ότι, όταν ήταν συνδεδεμένος στο διαδίκτυο, αποκωδικοποιούσε τα προγράμματα που εξέπεμπε κρυπτογραφημένα η εγκαλούσα εταιρία, καίτοι δεν είχε τοποθετηθεί νόμιμη κάρτα πρόσβασης. Ο εκεί παρευρισκόμενος κατηγορούμενος δήλωσε προφορικά στους αστυνομικούς υπαλλήλους, ότι είχε εγκαταστήσει και ρυθμίσει τον δέκτη μόνος του χωρίς την συμμετοχή του ηλικίας 84 ετών πατέρα του, ισχυρισμό που επανέλαβε και εξεταζόμενος ενώπιον του ...ου Ειδικού Ανακριτή του Πρωτοδικείου Αθηνών. Κατόπιν τούτων διενεργήθηκε έρευνα και στην ευρισκόμενη στην οδό αρ. ..., οικία του κατηγορουμένου, όπου ανευρέθηκαν και κατασχέθηκαν, μεταξύ άλλων, ένας φορητός ηλεκτρονικός υπολογιστής, μάρκας Apple, τύπου MacBook Pro, με σειριακό αριθμό W80183VZATQ, ένας δικτυακός ψηφιακός δορυφορικός δέκτης, μοντέλου με σειριακό αριθμό, ένας αναγνώστης καρτών με σειριακό αριθμό, ένας δικτυακός ψηφιακός δορυφορικός δέκτης, μοντέλου με S/N: με ενσωματωμένο έναν σκληρό δίσκο, ένας δικτυακός ψηφιακός δορυφορικός δέκτης, μάρκας Dreammultimedia, μοντέλου DM7026-S, με σειριακό αριθμό άνευ προστατευτικού επάνω αυτού καλύμματος, ένας αναγνώστης και προγραμματιστής καρτών άνευ σειριακού αριθμού και δύο συνδρομητικές κάρτες, μία της εταιρείας NOVA με σειριακό αριθμό και μία της εταιρείας VIA ACCESS με σειριακό αριθμό

Στον παραπάνω φορητό Η/Υ διαπιστώθηκε ότι υπήρχε πληθώρα αρχείων εγκατάστασης και ρυθμίσεων λογισμικού τύπου CCCAM, τα οποία χρησιμοποιούνται, εκτός των άλλων, και για την λειτουργία των δορυφορικών δεκτών ως διακομιστών, με σκοπό την θέαση τηλεοπτικών συνδρομητικών προγραμμάτων, καθώς και για την διαδικτυακή διαμοίραση των κλειδιών αποκωδικοποίησης αυτών. Μάλιστα, ανευρέθη και έτερος Η/Υ σε λειτουργία και συνδεδεμένος στο διαδίκτυο με διεύθυνση (ip address) την δεδομένη χρονική στιγμή, μέσω της οποίας ο κατηγορούμενος διαμοίραζε κλειδιά πρόσβασης στους πελάτες του υπό το προαναφερόμενο όνομα χώρου «.....com». Ο κατηγορούμενος απολογούμενος ισχυρίστηκε ότι δεν διαμοίραζε έναντι αμοιβής τα «κλειδιά» αποκωδικοποίησης από νόμιμη κάρτα πρόσβασης της εγκαλούσας εταιρίας, αλλά αντάλλαζε «κλειδιά» αποκωδικοποίησης προγραμμάτων άλλων ευρωπαϊκών ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών προς ιδιωτική και μόνο χρήση, αγνοώντας παράλληλα ότι η χρήση λογισμικού διαμοίρασης αποτελεί παράνομη δραστηριότητα. Όμως, οι ισχυρισμοί αυτοί κρίνονται αναληθείς ερχόμενοι σε αντίθεση με το σύνολο του αποδεικτικού υλικού. Ειδικότερα, η διαμορφωθείσα υλικοτεχνική υποδομή του κατηγορουμένου, ήτοι η διαμοίραση των «κλειδιών» μέσω ονόματος χώρου («.....com»), με τον οποίο συνδέονται είκοσι εννέα πελάτες, η ανεύρεση περισσότερων του ενός δικτυακών ψηφιακών δορυφορικών αποκωδικοποιητών, δυο αναγνωστών και προγραμματιστών καρτών, δυο καρτών συνδρομητικής πρόσβασης, εκ των οποίων η μία ήταν της εγκαλούσας εταιρίας, καθώς και εγκατεστημένου σε Η/Υ λογισμικού τύπου CCCAM, συνάδει - ιδίως ως προς την διάταξη και τον αριθμό συνδεδεμένων πελατών - με την λειτουργία «ray server» και όχι με την απλή ανταλλαγή «κλειδιών» πρόσβασης.

Άλλωστε, από τις εκτυπώσεις των κινήσεων του ως άνω ονόματος χώρου, που προσκομίζει η εγκαλούσα εταιρία, προκύπτει ότι αυτό λειτουργούσε αποκλειστικά ως εξυπηρετητής (server) που δεχόταν αιτήματα των συνδεδεμένων πελατών (clients) προς λήψη κλειδιών αποκωδικοποίησης.

9. Κατόπιν τούτων, το Συμβούλιο κρίνει, αφενός μεν ότι δεν πρέπει να απαγγελθεί σε βάρος του κατηγορουμένου κατηγορία για την πράξη της παράβασης των διατάξεων του ν. 2121/1993 και των διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων της αναπαραγωγής του πρωτοτύπου και των αντιτύπων των ταινιών των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων και της αναμετάδοσης με οποιονδήποτε τρόπο των εκπομπών ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών χωρίς την άδεια των παραπάνω δικαιούχων (παραγωγών και οργανισμών), τελεσθείσα κατ' εξακολούθηση και κατ' επάγγελμα (παράβαση άρθρων 1, 12, 13 στ', 14 § 1, 16, 17, 18, 26 § 1 εδ. α', 27 § 1, 51, 52, 57, 60, 63, 79, 80, 94 § 1, 98 § 1 ΠΚ, 47 § 2 στ. α', 48 § 1 εδ. α' και 66 §§ 3 εδ. β' - 2 στ. Γ' περ. α' και Δ' περ. α' ν. 2121/1993), διότι η αποστολή μέσω διαδικτύου των «κλειδιών» αποκωδικοποίησης κρυπτογραφημένης δορυφορικής τηλεοπτικής εκπομπής δεν συνιστά «αναμετάδοση εκπομπής» κατά την έννοια των άρθρων 48 § 1 εδ. α' ν. 2121/1993 και 13 στ. α' της κυρωθείσας με τον ν. 2054/1992 διεθνούς σύμβασης «Περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης» (βλ. σκέψη 7), πολύ δε περισσότερο δεν υπάγεται στην έννοια της «αναπαραγωγής ταινιών» του άρθρου 47 § 2 στ. α' ν. 2121/1993, αφετέρου δε ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών (άρθρα 1 στ. β', 6, 114 περ. 1, 119 § 1 και 122 § 1 Κ.Π.Δ.) για το - κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό της δεύτερης αποδιδόμενης στον κατηγορούμενο πράξης - έγκλημα της διανομής, πώλησης και κατοχής για εμπορικούς σκοπούς λογισμικού που έχει σχεδιασθεί ή προσαρμοσθεί, ώστε να επιτρέπει στον κάτοχό του την πρόσβαση σε προστατευόμενη υπηρεσία τηλεοπτικής μετάδοσης σε καταληπτή μορφή, η οποία παρεχόταν έναντι αμοιβής και βάσει πρόσβασης υπό όρους, χωρίς την έγκριση του φορέα που κατέχει την άδεια παροχής της προστατευόμενης υπηρεσίας, το οποίο προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 1, 12, 14 § 1, 16, 17, 18, 26 § 1 εδ. α', 27 § 1, 51, 53, 57, 61, 63, 94 § 1, 98 ΠΚ, 2, 4 περ. α', 5 §§ 1 και 3 π.δ. 343/2002. 10. Τέλος, πρέπει να καταργηθεί η ισχύς των περιοριστικών όρων της εμφανίσεως του κατηγορουμένου άπαξ εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός στο Α.Τ. του τόπου κατοικίας του και της παροχής εγγύησης ποσού 5.000 €, οι οποίοι επιβλήθηκαν στον κατηγορούμενο με την με αριθμό 10/2013 διάταξη του 9ου Ειδικού Ανακριτή του Πρωτοδικείου Αθηνών, διότι ο κατηγορούμενος παραπέμπεται να δικασθεί ως υπαίτιος τέλεσης πλημμελήματος, για το οποίο απειλείται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός μηνός, ήτοι εγκλήματος για το οποίο δεν επιτρέπεται - λόγω του προβλεπόμενου ελάχιστου ορίου της στερητικής της ελευθερίας ποινής - η επιβολή περιοριστικών όρων σύμφωνα με τα οριζόμενα στην διάταξη του άρθρου 282 § 1 ΚΠΔ. Παρέπεται ότι, πρέπει να διαταχθεί η απόδοση του ποσού των 5.000 €, το οποίο ο Γ. Μ. του Σ. κατέθεσε ως εγγύηση για λογαριασμό του κατηγορουμένου στο κεντρικό κατάστημα του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, που εξέδωσε το με αριθμό 672649/17.4.2013 γραμμάτιό του. 11. Αφού είδε και τα άρθρα 282 §§ 1, 2, 303, 309 § 1 περ. α' και ε', 310 § 1, 313 και 315 § 1 ΚΠΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αποφαίνεται να μην γίνει κατηγορία σε βάρος του κατηγορουμένου,, κατοίκου, στην οδό αρ. ..., εμπόρου, για την πράξη της παράβασης των διατάξεων του ν. 2121/1993 και των διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων της αναπαραγωγής του πρωτοτύπου και των αντιτύπων των ταινιών των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων και της αναμετάδοσης με οποιονδήποτε τρόπο των εκπομπών ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών χωρίς την άδεια των παραπάνω δικαιούχων

(παραγωγών και οργανισμών), φερόμενη ως τελεσθείσα στην Βούλα και στην Βάρη Αττικής το χρονικό διάστημα από 18.7.2012 έως 2.4.2013, κατ' εξακολούθηση και κατ' επάγγελμα. Παραπέμπει τον προαναφερόμενο κατηγορούμενο ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών για να δικάσθει ως υπαίτιος του ότι:

Στην Βούλα και στην Βάρη Αττικής το χρονικό διάστημα από 18.7.2012 έως και 2.4.2013 Αττικής με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, διένειμε, πώλησε και κατείχε για εμπορικούς σκοπούς λογισμικό που έχει σχεδιαστεί ή προσαρμοστεί ώστε να επιτρέπει στον κάτοχό του την πρόσβαση σε προστατευόμενη υπηρεσία τηλεοπτικής μετάδοσης σε καταληπτή μορφή, η οποία παρεχόταν έναντι αμοιβής και βάσει πρόσβασης υπό όρους, χωρίς την έγκριση του φορέα που κατέχει την άδεια παροχής της προστατευόμενης υπηρεσίας. Συγκεκριμένα, στον ως άνω τόπο και χρόνο κατείχε τέσσερις δικτυακούς ψηφιακούς δορυφορικούς δέκτες/αποκωδικοποιητές, στους οποίους είχε εγκαταστήσει παράνομο λογισμικό με την επωνυμία «.....» και τους οποίους συνέδεε στο διαδίκτυο, ώστε να λειτουργούν ως κεντρικοί εξυπηρετητές (servers) και να διαμοιράζουν σε αποκωδικοποιητές είκοσι εννέα τουλάχιστον πελατών του, άγνωστων στοιχείων ταυτότητας, έναντι αμοιβής που ζητούσε και λάμβανε από εκείνους, τα «κλειδιά» αποκωδικοποίησης που δέχεται μια νόμιμη κάρτα πρόσβασης στο κωδικοποιημένο δορυφορικό ψηφιακό σήμα («.....») της εταιρίας με την επωνυμία «.....», χωρίς την έγκριση της τελευταίας, η οποία διαθέτει την με αριθμό πρωτ. 1323/15.7.1999 άδεια παροχής συνδρομητικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών μέσω δορυφόρου (ΦΕΚ Β` 1511/23.7.1999) και επιτρέπει την πρόσβαση σε αυτές (υπηρεσίες) έναντι μηνιαίας συνδρομής ύψους 20,56 € - 550 €.

Με τον τρόπο δε αυτό οι παραπάνω πελάτες του απέκτησαν την δυνατότητα θέασης των προγραμμάτων, που εξέπεμπε κωδικοποιημένα μέσω δορυφόρου η παραπάνω εταιρία, χωρίς την κατοχή νόμιμης κάρτας πρόσβασης και χωρίς την καταβολή συνδρομής. Διατάσσει την κατάργηση της ισχύος των περιοριστικών όρων της εμφανίσεως του κατηγορουμένου άπαξ εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός στο Α.Τ. του τόπου κατοικίας του και της παροχής εγγύησης ποσού 5.000 €, οι οποίοι επιβλήθηκαν σε αυτόν με την με αριθμό 10/2013 διάταξη του 9ου Ειδικού Ανακριτή του Πρωτοδικείου Αθηνών. Διατάσσει την απόδοση του ποσού των 5.000 €, το οποίο ο κατέθεσε ως εγγύηση για λογαριασμό του κατηγορουμένου στο κεντρικό κατάστημα του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, που εξέδωσε το με αριθμό 672649/17.4.2013 γραμμάτιό του.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε στην Αθήνα την 30.6.2014 και εκδόθηκε στον ως άνω τόπο την 6.8.2014.

Η Πρόεδρος Η Γραμματέας